

הפטר

על רבי נתן אפרסל

הילולת אדמו"ר רבי נחמן מברסלב

ביום חיי תשרי

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א טוב להגיד ולשיר **גנה נהמך נהמך מארמך** לזכות לכל הישועות

סוכות

אוצר היראה סוכות, ר"ב

אחר יום כפור, מתחילין לעסוק במצות סוכה, שהיא בחינת ענני כבוד, שנעשין על ידי הגרים. ועיקר מצות סוכה היא, לצאת מהבית שהיא דירת קבע, ולישב בסוכה שהיא דירת עראי. כי עיקר ישיבת הבית של איש הישראלי, הוא לישב שם, ולעסוק בתורה עם חבריו או תלמידיו, שזה חל על כל אחד מישראל, לפי בחינתו, או שעל כל פנים, יחזיק התלמידי חכמים, שהם בכלל בני הישיבה, שיוכלו לעסוק בתורה, שעל ידי זה גם הוא בכלל בני הישיבה, כמו בחינת **יששכר וזבולון**, כידוע, וזה עיקר קדושת הבית של איש הישראלי.

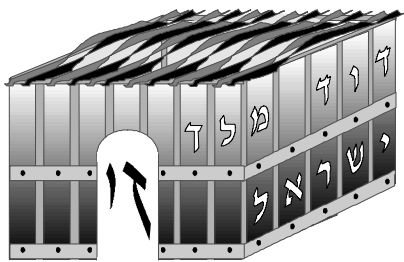
וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: **כל בית שאין נשמעין בו דברי-תורה, ראוי לשרף**, חס ושלום, כי כל בתי בני ישראל צריכין לקבל קדושתם מקדושת הבית-המקדש, ששם עיקר קדושת הישיבה הנ"ל, בחינת **שבתי בבית ה'**, כי שם ישבו הסנהדרין בלשכת הגזית, ומשם תצא תורה לכל בתי הישיבות שבכל ערי ישראל במושבותם, ומשם נמשך קדושה על כל בתי בני ישראל.

אך, מחמת שצריכין לעורר כל באי עולם, להתקבץ אל הישיבה הקדושה הנ"ל, על כן צריכין אחר יום כפור לצאת מבתנו, ולכנוס אל הסוכה, שזה בחינת הטלטול שצריכין לסבול בשביל קיבוץ הישיבה; כי גם הרב האמת בעצמו, מעוצם אהבתו את ישראל, אינו יכול לישוב בקביעות בביתו, רק הוא מכתת רגליו להיות נע ונד בדרך, ויושב בדירת עראי בחינת סוכה, כדי לקבץ ולאסוף את בני הישיבה, שהם בחינת **הנאמני ארץ**, שאין ביכולתם לבוא אל ביתו, וגם אין יודעין כלל ממנו כל זמן שהוא סגור בביתו, והצדיק הוא צופה וסוכה עליהם מרחוק, לאספם אליו ולהכניסם אל ישיבתו הקדושה, בבחינת **עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי**, ועל כן הוא מוכרח לטלטל עצמו ולעוף לדירת עראי בחינת סוכה, כדי לעורר הנפשות להודיעם אמתת למודו הקדוש, כדי שיתקרבו כולם אל האמת והאמונה.

וזה בחינת: **והם תוכו לרגלך ישא מדברותיך**, ודרשו רבותינו ז"ל: אלו תלמידי חכמים, שמכתתין רגליהם מעיר לעיר, ומדוך לדוך, כדי ללמד תורה, שעקרה אמונה; וזה **ישא**

מדברותיך, כי הם נושאים את דברי התורה והחידושים נפלאים שהשפיע להם ה' יתברך, וכל החפץ באמת הם מראין ומגלין לו נפלאות נוראות השתם ואמתת תורתם הקדושה, בכדי לעוררו ולקרבו אל האמת והאמונה.

נמצא, שהצדיק בעצמו, מוכרח גם כן לטלטל עצמו בשביל תיקון הישיבה הקדושה, ומכל שכן התלמידים, כל מי שנוגע יראת ה' בלבו ורוצה לחוס על חייו הנצחיים, בודאי צריך לצאת מביתו הקבוע, ולכתת רגליו, מדוך לדוך, ולישב בסוכות ואוהלים, עד שיזכה לבוא אל הישיבה הקדושה שעוסקין שם בלימוד האמת, להמשיך אמונה הקדושה בלב כל אחד ואחד, שזה העיקר כנ"ל. וזה בחינת **אחת שאלתי מאת ה' וכו' כי יצפני בסוכה**

אושפיזין

וכו', וכמבואר בפנים. ועל כן, נקרא **סוכות חג האסיף**, בחינת האסיפה והקיבוץ של הישיבה הקדושה, על ידי בחינת סוכה כנ"ל. וזה בחינת **ולמקנהו עשה סוכות**, כמבואר בפנים.

ספר המידות

אכילה ב' יג מדיבה א' טז

- א (יג). לכו לחמו בלחמי ושתו - ראשי-תבות **לולב**; **ביין** עם האותיות - גימטריא ראשי-תבות של אתרוג הדס ערבה "מסכת" - בחינת סכות.
- א על-ידי מצות נטילת ארבעה מינים ועל-ידי סכה - אדם זוכה לאכילה ושתיה ומלבושים, וגם לחיות הנשמה;
- א על-ידי סכה זוכה למלבושים, בחינת "בשומי ענן לבושו".
- א על-ידי ערבי נחל, זוכה לשתיה,
- א על-ידי הדס זוכה לחיות הנשמה,
- א ועל-ידי לולב ואתרוג זוכה לאכילה, כי יש בהם פרי, שהם מיני מאכל.
- א (טז). למחלקת, ילמד מסכת סכה.

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב קל"ב

... שהוא הגבר המיוחד, אשר הפקיר את חייו, ומוסר עצמו למיתה, על מזבח האהבה וגעגועים וההתקשרות אל הצדיק האמת, אור החדש, הצח ומצוחצח...

... הגבר המיוחד, שזכה להקריב את חייו, על מזבח האהבה וההתקשרות אל הצדיק האמת, אור החדש, הצח ומצוחצח, שממרק ומצחצח העיניים.

הגדל הצומח ממעיני החכמה של הצדיק האמת, הצח ומצוחצח, אור החדש, הצח ומצוחצח, שממרק ומצחצח העיניים לראות הפתחים...

תמימות

אוצר היראה תמימות, א'

עיקר קבלת עול מלכות שמים, הוא על ידי שמשליכין ומבטלין כל החכמות, רק לילך בתמימות ופשיטות. כי רק התורה הקדושה, היא החכמה האמתית, ושאר כל החכמות הם בטלים אצלה (שיחות הר"ן ה').

סיפור

מספר חיי מוהר"ן מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו וסלסוליו. קי"ג

בקרמיניטשאק, שמעתי מאיש אחד, שאמר ששמע מפי אביו, שהוא היה משמש להרב מנסכיו הנ"ל, בעת שהיה רבינו, זכרונו לברכה, שם; וספר גם כן, שהרב מנסכיו נהג בו כבוד גדול מאד מאד.

ובעוצם חלישותו, הנ"ל לזה את רבינו, זכרונו לברכה, בעת שיצא מביתו, לנסוע לדרכו.

אחר כך, כשחזר הרב הנ"ל מהלויה שלוה את רבינו, זכרונו לברכה, ענה ואמר בזה הלשון: **אלמלא לא אתינא לעלמא אלא שרבי נחמן יפסיע על מפתן שלי דיי** (איך זאל מעהר ניט באשאפין ווערין נאר אז ר' נחמן זאל בא מיר איבער טרעטין דיא שוועל איז אויך גינג).

בשובו מהרב הנ"ל, היה אז גם אצל הרב החסיד המפורסם, מורנו צבי אריה מאליק. וכפי הנשמע מאנשי שלומנו, שכל עסקו עמהם היה בענין מראות וחזיונות, כי רבינו, זכרונו לברכה, לא היה דעתו מסכים לענין המראות והחזיונות שלהם, והיו לו וכוחים גדולים עם הרב הקדוש מנסכיו, שהיה מפורסם גדול בענין זה, ורבינו, זכרונו לברכה, נתווכח עמו הרבה, בענין זה.

⊙ ואיני יודע היטב ענין הווכוחים; אך הכלל, שרבינו, זכרונו לברכה, היה אומר, שלא כך צריכין לראות חזיונות כאשר הם רואים.

⊙ והרב מנסכיז, שלח אליו פעם אחת: **תאמרו לו שקודם שבא לתוך העיר, ראיתי את המלאך מט"ט, וכך וכך ראיתיו.** וכמדומה ששמעתי, שאמר הרב הקדוש הנ"ל, שראה את מט"ט בראיה ממש, ורבינו, זכרונו לברכה, אמר שלא כך רואין אותו.

⊙ וכמדומה שעוד פעם אחת, טען הרב הקדוש הנ"ל, עם רבינו, זכרונו לברכה, בעצמו, כך ראיתי וכך ראיתי, ורבינו, זכרונו לברכה, לא רצה להסכים על זה, ואמר להם רבינו: **לא כך רואין את מט"ט, אני ראיתי כך וכך, וזה הוא באמת ראיתי מט"ט.**

⊙ והיה בענין זה כמה דברים, אך לא הייתי בכל זה אצלו, ולא זכיתי לשמוע מפיו הקדוש דבר בענין זה, רק שמעתי סתם ממנו, שהיה אצל הרב מנסכיז.

⊙ וספר לי מעשיות אחרים, ששמע אז מענין התקרבות הרב הנ"ל לרבו מובהק, הרב הקדוש, מורנו מיכל, זכר צדיק וקדוש לברכה.

⊙ ואחר כך, בשובו כשהיה אצל הרב מאליק הנ"ל, וכבר שמע הרב מאליק את כל טענותיו וווכוחיו עם הרב מנסכיז, מענין מראות, כי היה הדבר מפורסם ונשמע בסביבותם, וכשבא רבינו, זכרונו לברכה, אצל הרב מאליק, על שבת קודש, היה גם הרב מאליק מדבר הרבה בכל סעודה, מענין מראות. ואמר בכל סעודה וסעודה בשבת תורה, וכל התורה וכל הספורים כולם, היו מענין מראות, להודיע שהוא רואה באמת.

⊙ ורבינו, זכרונו לברכה, לא הסכים על זה כלל ושתק לו לגמרי, כי קודם שנכנס להרב הקדוש מאליק, התפלל להשם יתברך והתיישב, איך להתנהג עמו וכו'; על כן, שתק לו רבינו, זכרונו לברכה, לגמרי, בכל השבת.

⊙ ואחר כך, במוצאי שבת, נכנס רבינו, זכרונו לברכה, לחדרו בתוך בית הרב הנ"ל, ובא אליו הרב, מורנו צבי אריה, זכרונו לברכה, בעצמו, ואמר לו: **עדיין, אין אתם מאמינים לי, שאני רואה, אתן לכם מופת חותך שאני רואה! והתחיל, עוד הפעם, לומר תורה ולהוכיח לו שהוא רואה, ואז השיב לו**

רבינו, זכרונו לברכה: **הרבה ציפו לדרוש במעשה מרכבה, ולא ראו אותה מימיהם,** כמו שאמרו רבותינו, זכרונו לברכה (מגילה כ"ד:).

עצות המבוארות
סוכות, ח"ט

עצות

⊙ על ידי מצות נטילת לולב ומיניו, היינו על ידי קיום כראוי של מצות לולב בימי חג הסוכות, זוכים לדעת אמיתית, לדעת באמת **שמלוא כל הארץ כבודו.** היינו שזוכים להאמין באמת, שהי' יתברך מצוי בכל מקום ועם כל אדם, רואה תמיד את מעשי האדם, שומע תמיד כל דיבור שיוצא מפיו ויודע מחשבותיו.

⊙ וכשזוכים כל זאת באמת, בודאי נזהרים מאד מעשות רע, הן במחשבה הן בדיבור הן במעשה.

⊙ על ידי מצות נטילת לולב כראוי, גם זוכים לדעת ולהאמין, שאלקותו יתברך מצויה אפילו בכל לשונות הגוים. היינו שכאשר מקשיבים כראוי ללשונות הגוים, שומעים בהם רמזים רבים של מוסר, ומתעוררים ליראת שמים, כידוע מהבעל-שם-טוב הקדוש, זכרונו לברכה, ומעוד אנשי אמת, שהתעוררו ליראה ולאבה דקדושה, על ידי כמה מילים מלשונות הגוים.

⊙ גם על ידי המצוה הנזכרת למעלה, זוכים להתקרב להי' יתברך, אפילו מן המקומות הרחוקים ביותר, וזוכים לקשר את הדעת האמתית אל הלב. היינו שזוכים על ידי הדעת האמתית של המוח, להכניע את התאוות והמדות רעות של הלב, וזוכים לאהוב את הי' יתברך באהבה אמיתית.

⊙ גם זוכים להרגיש את אור האמת של הצדיקים שהם נעלמים ומכוסים מן העולם, ואור האמת שבתורה, שהוא גנוז מן העולם, ועל ידי זה מתרבה השלום בעולם.

⊙ על ידי הבכיות שבוכים לפני הי' יתברך בימים הנוראים, מחמת תשובה ויראת הי' אמיתית, זוכים לאתרוג כשר ונאה, וכמה שבוכה יותר, זוכה לאתרוג נאה יותר לחג הסוכות.

לקוטי תפילות ב' נ"ז
תקמ"ט

תפילה

⊙ וזכנו לאתרוג נאה, בחג הסוכות הקדוש, שיהיה לנו אתרוג נאה וכשר באמת, ומהודר בכל מיני הידור, ולולב והדס וערבה כשרים ונאים ומהודרים.

⊙ ונזכה לקיים מצות נטילת ארבע מינים בזמנו, בתכלית השלמות, בקדושה ובטהרה גדולה, באהבה וביראה בשמחה וחדוה רבה ועצומה.

⊙ ואזכה לומר הלל שלם בכוונה גדולה, באמת, עם כל הארבעה מינים והושענות, ולנענע כל הנענועים הקדושים ולהקיף ההקפות הנוראות, והכל באהבה וביראה ובשמחה רבה ועצומה, בכוונת הלב באמת, ובדבקות

נפלא ובהתלהבות גדול, לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים, כרצונך וכרצון צדיקך האמתיים.

⊙ ואזכה, על ידי הנענועים, להמשיך הארה מהמוחין שבראש, לתוך הששה קצוות, ומשם יהיו נמשכין המוחין לבחינת מלכות, ויתגלה מלכותך לעין כל, ונזכה להודיע לבני האדם גבורותך וכבוד הדר מלכותך, **וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יתנו כבוד והדר למלכותך.**

אוצר היראה
מהדורא בתורא, נ"ה

התחזקות

⊙ מי שמסתכל על השורש והתכלית, שהוא עצם האמת, שהוא הבורא יתברך, שברא הכל יש מאין, ואלו הם שבים ללכת, לחזור ולהכלל בו בסופם בעת חידוש העולם - מי שמסתכל על זה, בודאי אין לשום שקר אחיזה בו, ומכל מיני רע וטומאה

ושקר יכול לחזור להאמת ולהקדושה, שהוא השם יתברך, מאחר שבכל מקום שהוא שם, יודע שהכל מהשם יתברך ושהשם יתברך נמצא בכל מקום תמיד, בבחינת: **אם אסק שמים וכו' ואציעה שאול וכו', גם חשך לא יחשיך ממך.**

⊙ ועל כן, מי שמאמין בזה תמיד, בודאי אין שום חשך ושקר ורע וטומאה בעולם שיוכל להרחיקו מהשם יתברך ותורתו וצדיקו האמתיים, שהם הכל אחד, עצם האמת.

⊙ וכל מה שמרבה הבעל דבר בשקריו ורמאותיו להרחיקו מהאמת, יתקרב אל האמת יותר ויותר על ידי זה דייקא, בבחינת **ירידה תכלית העליה**, כי שורש אחיזת השקר הוא מבחינת הראשית והתכלית של כל הדברים, ששם הכל נכלל באחד: כסף וזהב, בדיל ועפרת, שזה בחינת עפר, בחינת: **הכל היה מן העפר וכו'.**

⊙ ועל כן, יכול השקר להתגבר על ידי זה להחליף ולשנות ולומר על כסף שהוא זהב וכו', ועל ידי זה בעצמו עיקר הכנעתו וביטולו של השקר, כי על ידי שישראל מסתכלין בכל דבר, רק על הראשית והתכלית שהוא השם יתברך, שהוא ראשית ותכלית הכל, והוא יתברך עצם האמת, על ידי זה נופל השקר ונמחה ונתבטל מן העולם, וזוכין לעלות בתכלית העליה כנ"ל.